

अनुवृत्ति (von विन्द् mit अनु) f. das Auffinden: अश्वस्य ÇAT. Br. 13, 1, 4, 2.

अनुविधातव्य (von धा mit अनु + वि) adj. einem Befehle gemäss anzuordnen, zu thun: यद्दानुविधातव्यं तत्सर्वं संविधीयताम् R. 5, 95, 4.

अनुविधायिन् (wie eben) adj. gehorsam, folgsam: सा स्त्री यानुविधायिनी Hit. II, 134. sich wonach richtend: भवितव्यतानुविधायीनि बुद्धीन्द्रियाणि Vikr. 36, 1. Davon nom. abstr. °पित्व Sāh. D. 4, 6.

अनुविन्द (1. अनु + विन्द्) m. N. pr. ein König von Avanti: विन्दानुविन्दावावत्पौ MBh. 2, 114. HARIV. 5016.5497.8020.8099. Beides Söhne des Gajasena VP. 437.

अनुविश्र (1. अनु + विश्र) m. N. pr. eines Volkes Verz. d. B. H. 242, 5.

अनुविष्टम्भ (von स्तम्भ् mit अनु + वि) m. das Sichfestsetzen, Platzgreifen Nir. 12, 1.

1. अनुवृत्त s. वर्त्त mit अनु.

2. अनुवृत्त (1. अनु + वृत्) adj. rundlich, gewölbt: अनुवृत्ता नखा: R. 6, 23, 12.

अनुवृत्ति (von वर्त्त mit अनु) f. 1) Fortdauer: भिषजः स्वस्यानुवृत्तिं रोगनिप्रकृषं च कर्तुं समर्थाः Suçr. 1, 195, 2. स्नेहानु° Hit. 20, 20. 33, 12. In der Gramm. Fortdauer, Nachgeltung eines Wortes in einem nachfolgenden Sūtra: अन्वतरस्यामित्यनुवृत्ते: P. 6, 3, 61, Sch. 8, 3, 78, Sch. — 2) das sich-nach-Etwas-Richten, Berücksichtigung: देशकालानुवृत्तिश्च R. 4, 42, 6. — 3) das zu-Willen-Setzen, Willfahung H. 733. mit dem gen. des obj.: अनुवृत्तिं ध्रुवं ते ऽथ कुर्वत्यन्यमकृहीताम् Dev. 1, 13. mit dem obj. comp.: द्राषानुवृत्तिः Sāh. D. 54, 21.

अनुवेदि (1. अनु + वेदि) adv. längs der Opferstätte: सप्तदश इन्द्रुनीनासन्नत्यनुवेदि पश्चादाग्नीधान् Kīrtj. Çr. 14, 3, 14.

अनुवेद्यत्तम् (von 1. अनु + वेदि — अत्त) adv. längs der Grenze der Opferstätte ÇAT. Br. 3, 5, 1, 29. 5, 1, 5, 6.

अनुवेध (von व्यध् mit अनु) m. Anbohrung: न हि कीटानुवेधादयो रत्नस्य रत्नत्वं व्याकृतुमीशाः Sāh. D. 3, 18; vgl. 21: कीटानुविद्धरत्नादि.

अनुवेलम् (von 1. अनु + वेला) adv. beständig, in einem fort Ragh. 3, 5.

अनुवोष्ठत (von वेल् mit अनु) n. eine Art von Verband, wie sie an den Extremitäten gebraucht wird Suçr. 1, 65, 17, 21.

अनुवेश (von विप्र् mit अनु) m. das spätere Hereintreten: यवोयसो ऽनुवेशो ज्येष्ठस्य विधिलोपकः MBh. 1, 7772. — Vgl. अनुप्रवेश.

अनुवैनेय N. pr. eines Landes Lalit. 214.

अनुव्यञ्जन (1. अनु + व्यञ्जन) n. ein secundäres Merkmal Burn. Lot. de la b. I. 583.

अनुव्यम् adv. hinterher, nachstehend: ततो देवा अनुव्यमिवासुः (Sāh.: अनुगमनं न्यग्भूतिं प्राप्ता इव बभूवुः) ÇAT. Br. 1, 2, 5, 1. — Zusammenges. aus 1. अनु + ?

अनुव्याख्यान (1. अनु + व्याख्यान) n. eine besondere Klasse von Schriften: श्लाकाः सूत्राण्यनुव्याख्यानानि (Çākh.: = मन्त्रविवरणानि) व्याख्यानानि ÇAT. Br. 14, 3, 4, 10. 6, 10, 6. = Bṛh. Âr. Up. 2, 4, 10. 4, 1, 2.

अनुव्याकरण (von ह्र् mit अनु + वि + आ) n. das wiederholte Hersagen R. 1, 2, 43.

अनुव्याहार (wie eben) m. Verfluchung Kīrtj. Çr. 25, 10, 17. Sāh. zu ÇAT. Br. 1, 4, 3, 11; vgl. ÇAT. Br. 4, 3, 3, 13. fgg.

अनुव्याहारिन् (wie eben) adj. verfluchend, schmähend ÇAT. Br. 1, 6, 1, 18.

अनुव्रजन (von व्रज् mit अनु) n. das Hinterhergehen, Folgen ÇKDṛ.

अनुव्रज्या (wie eben) f. dass. AK. 3, 4, 122. das Begleiten eines Fortgehenden M. 3, 107.

अनुव्रत (1. अनु + व्रत) 1) adj. f. आ nach Jmdes Ordnung, Befehl, handelnd; gehorsam, ergeben (Gegens. अपव्रत, अन्व्रत): अनुव्रताय रन्ध्रपर्वतान् RV. 1, 51, 9. 34, 4. 8, 13, 9. 10, 34, 32. AV. 3, 25, 4. die Gattin N. 10, 12. 11, 15. der Gatte 24, 18. प्रजा ÇAT. Br. 3, 7, 4, 22. अनुव्रत ebend. Mit dem gen.: अनुव्रतः पितुः पुत्रो मात्रा भवतु संमनाः AV. 3, 30, 2. 13, 1, 22. 14, 1, 42. mit dem acc.: वैश्याः क्षत्रमनुव्रताः R. 1, 6, 16. तेन ते तमनुव्रताः 2, 17, 11. दमयन्तीमनुव्रतः N. 2, 26. मा च नित्यमनुव्रतः 13, 31. धर्ममनुव्रताः R. 3, 45, 14. वीरमार्गमनुव्रताः 6, 32, 14. Vgl. समनुव्रत. — 2) m. eine bes. Klasse von Asceten bei den Gāina's As. Res. IX, 249.

अनुशक्तिक (von 1. अनु + शक्त) verstärkt in Ableitungen beide Glieder (अनुशा°) P. 7, 3, 20.

अनुशय (von शी mit अनु) 1) m. a) Reue AK. 3, 4, 150. H. 1378. an. 4, 219. MED. j. 114. यस्मिन्यस्मिन्कृते कार्ये यस्तेहानुशयो भवेत् M. 8, 228. Çāk. 85, 15. 134. विगतानुशयो भवेयम् 184. इतो गतस्यानुशयो मा भूदिति damit es mich nicht gereue, dass ich hierher gekommen Vikr. 64, 1. क्रीत्वा विक्रीय वा किंचिद्यस्येहानुशयो भवेत् M. 8, 222. das Rückgängigmachen (eines Kaufes oder Verkaufes): क्रयविक्रयानुशयः M. 8, 5. नानुशयः कार्यः Jāgñ. 2, 258. — b) alte Feindschaft AK. 3, 4, 150. H. an. 4, 219. MED. j. 114. द्वेषे. — c) = अनुवन्ध H. an. MED. — 2) f. °यी Geschwür auf der Oberfläche des Fusses Mādhavak. im ÇKDṛ. Suçr. 1, 294, 9 (gegen das Metrum अनुशायी) 92, 9.

अनुशयान (wie eben) 1) part. praes. — 2) f. °ना eine bes. Heroine: परकीयात्तर्गतनायिकाभेदः । तस्या लक्षणम् । इष्टकानिन्नितानुतापवती । इति रसमञ्जरी । ÇKDṛ.

अनुशयिन् (wie eben) adj. treu anhängend: ये संपद्य जहात्यज्ञानानुशयो मुतः कुलायं यथा Bhāg. P. im ÇKDṛ.

अनुशर (von शर् mit अनु) m. ein Rakshas Çabdām. im ÇKDṛ.

अनुशस्त्र (1. अनु + शस्त्र) n. Gegenstand, welcher die Stelle eines chirurgischen Instrumentes vertreten kann (Stücke von Krystall oder Glas, Blutegel u. s. w.) Suçr. 1, 28, 5. 31, 10. 32, 1.

अनुशायिन् (von शी mit अनु) adj. in oder auf Etwas liegend Nir. 4, 14.

अनुशासन (von शास् mit अनु) n. Anweisung, Lehre RV. 10, 32, 7. (s. u. अन्तेत्रविद्). ÇAT. Br. 1, 9, 3, 10. 14, 5, 5, 19. (= Bṛh. Âr. Up. 2, 5, 19.) KATHOR. 6, 15. TAHT. UP. 1, 11, 4. AIT. Br. 6, 30. 7, 28. M. 6, 50. तन्मनोरनुशासनम् 8, 139. 279. 9, 239. शमित्त्रनुशासनम् Kīrtj. Çr. 8, 8, 32. 13, 4, 7. अतं वृद्धानुशासनम् N. 13, 17. भरतानुशासनात् Sch. zu Çāk. 9, 6. mit dem obj. componirt: श्रेयोऽनुशासनम् M. 2, 159. शब्दा° H. 1. लिङ्गानु° 19. कार्यानु° Çāk. Ch. 93, 3. das obj. im gen., das subj. im instr. oder gen.: शब्दानामनुशासनमाचार्येणाचार्यस्य वा Siddh. K. zu P. 2, 3, 66. Im MBh. führt das 13te Buch den Namen अनुशासनपर्वन्.

अनुशासनीय (wie eben) adj. zu unterweisen: त्वमिदानीमनुशासनीयसि Çāk. 55, 18.

अनुशासित्तर (wie eben) m. Lenker, Regierer; Lehrer (?) Bhāg. 8, 9.

अनुशासिन् (wie eben) adj. züchtigend, strafend: एष स्तेनानुशासी राजा Vikr. 62, 14.